

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 61. Episcoporum Aurelianensis & Antisiodorensis causa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Sæcul. XIII. *solutionem, sine magna pecuniâ, & tenu-*
A.C. 1211. *poris, quod literis impendendum esset, ja-*
ctura. Papa, re pensata, Abbati S. Vi-
ctoris potestatem contulit, qua Scholasticos
ab ista Excommunicatione absolveret, nisi
forte enormiter fuisset peccatum. Quia
deinde Abbas S. Victoris, sequens regu-
lam; favores, a Principibus concessos, esse
ampliandos, absoluebat Scholasticos, Cleri-
corum percussores, in quocunque loco id
accidisset, re comperta, Pontifex, id in-
posterum fieri prohibuit, & datum absol-
vendi privilegium explicavit, quod ad
illos, qui extra Parisios urbem Clericum
verberassent, non esset extendendum. Hæc
Epistola die vigesima tertia Januarii anno
millesimo ducentesimo undecimo da-
ta est.

§. LXI.

Episcoporum Aurelianensis & Anti-
siodorensis Causa.

Sub idem tempus Philippo Augusto Regi,
 & Episcopis Antisiodorensi ac Aurelia-
 nensi lis orta est, quæ per complures an-
 nos componi non potuit. Erant vero
 hi Præsules Guilielmus & Manasses, de
 familia *Seignelai*, fratres. Guilielmus,
 etsi esset natu minor, prælatus est fratri
 suo, atque in Sedem Antisiodorensis, de-
 functo Episcopo Hugone Nuceriensi, va-
 cantem, euectus. Nam die Veneris post
 Purificationem, nempe, die nona Februa-
 rii,

Hist. Ep.
Ant. to. 1.
Bibl. Lab.
 p. 483.

rii, anno millesimo ducentesimo septimo, *Sæcul. XIII.*
 electus, ab Archiepiscopo Senonensi con- *A.C. 1211.*
 firmatus & consecratus est.

Ab obitu vero Hugonis Episcopi, qui
 ante menses quatuor decesserat, Præfecti
 Regii, pro more, Jura Regalia, id est Feu-
 da a Regno pendentia, occupaverant;
 sed præterea ab Episcopi subditis quæ-
 dam, vi adhibita, exegerant, saltus & ne-
 mora pessumdederant, & bona Episcopa-
 tus diripuerant, quin etiam ea, quæ Hu-
 go Ecclesiis in suo testamento legaverat,
 ad Regis ærarium traxerant. Ut primum
 Guilielmus electus fuit, missis nunciis, in
 possessionem Regalium restitui petiit,
 quod cum non obtinuisset, accepta Ordina-
 tione, nulla mora interjecta, ad Regem
 se contulit, ubi haud sane facili negotio,
 & data magna pecuniæ summa, non solum
 illa, quæ Antecessor suus legaverat, sed
 etiam Regalia impetravit, cum Diploma-
 te, in quo Rex dicit; quod pro salute a-
 nimæ suæ & parentum suorum, in perpetuum
 Ecclesiæ Antisiodorensi condonet
 omnia jura in Regalia, quæ sibi Sede vacante
 competere, ita ut illa, atque Præbendas
 defunctorum forte eo intervallo
 Canonicorum Decanus & Capitulum futuro
 Episcopo conservare possint. Hanc
 Donationem, anno millesimo ducentesimo
 sexto, nempe septimo ante Pascha, datam,
 Papa, ab Episcopo & Capitulo rogatus,

*Chr. S. Mar.
 Antisi. p. 102*

P 5.

Sæcul. XIII. tus, confirmavit. Manasses vero *de Seig-*
 A.C. 1211. *nelai*, postquam antea oblatum sibi Archi-
 10 ep. 195. episcopatum Senonensem recipere recu-
 Gall. Chr. sasset, Episcopus Aurelianensis eodem
 10.2. p. 251. anno millesimo ducentesimo septimo ele-
 ctus & consecratus est.

Rigord. an. Biennio exinde consumto, Philippus
 1209. p. 49. Rex, in Britanniam moturus, omnes Ba-
 rones Regni & Episcopos ad exercitum
 suum, Meduntæ collectum, proficisci jus-
 sit. Adfuere Episcopi Aurelianensis &
 Antisiodorensis cum Vasallis suis, ut de-
 bebant; sed quia aberat Rex, suos do-
 mum reduxerunt, quod dicerent, haud
 teneri se ipsos castra sequi, vel milites
 mittere, nisi Rex præsens exercitui impe-
 raret. Cum nullo essent privilegio ma-
 niti, quo exemptionem probarent, Rex,
 consuetudinem universalem servans, de-
 nunciari jussit; erratum emendarent,
 Regalia. ipsisque id detrectantibus, eis Regalia,
 nempe solum bona sæcularia, quæ a Rege
 in Feudum acceperant, subtraxit, posses-
 sione quieta Decimarum, aliorumque ho-
 norum Ecclesiasticorum, intacta. Quip-
 pe Philippus, Rex vere Christianissimus,
 13. ep. 190. Ecclesiam ejusve Ministros lædere ex-
 horrebat. Ambo Episcopi, Regis Ditio-
 nibus, quæ in ipsorum Diœcesi sitæ erant,
 Interdicto adstrictis, querelas Romam ad
 Innocentium Papam detulerunt, factum
 paulo aliter, ac ego modo, exponentes,
 si Ri-

si Rigordo monacho illius ævi Scriptori Sæcul. XIII.
 fides. Quare Papa ad Regem Philippum A.C. 1211.
 Epistolam dedit, hoc exordio: *Cum alii*
Principes libertatem Ecclesiæ violant, er-
vantibus ob oculos ponere solemus tuum
exemplum, tuamque Pietatem, qua Ma-
tris immunitatem salvam præstas. Unde
Dominus huc usque Regnum tuum non so-
lum conservavit, sed etiam multum au-
xii; nec unquam vos Beneficiis cumulare
cessabit, quamdiu tu & successores tui ve-
stros, id est integerrimos mores, servabi-
tis. Rogat deinde Regem, ut duobus
 Episcopis ablata restitui juberet, & sicul-
 pam admisisset suis precibus daret, ut
 ignosceret, ne inde scandalum, Regno &
 Sacerdotio invicem adversantibus, na-
 sceretur. Tum etiam, data Epistola, Ar-
 chiepiscopum Senonensem ejusque Suf-
 fraganeos causam duorum Episcoporum
 conquerentium, qui tunc ambo unius e-
 rant provinciæ, apud Regem tueri jussit.
 Epistolæ istæ decima sexta Decembris an-
 no millesimo ducentesimo decimo datæ. 14 ep. 52. 163
 Anno sequente scripsit Papa iisdem Præ-
 sulibus & Regi, eum permoturus, ut cau-
 sam amica transactione finire sineret, nec
 Episcopos in Curia suæ judicio stare com-
 pelleret, unde & Papa Interdicti senten-
 tiam honeste dissimulare posset. Istud
 tamen negotium anno millesimo ducen-
 tesimo duodecimo necdum erat perfe-
 ctum,

ep. 191.

Sæcul. XIII. Etum, quod ex Epistolis Papæ ad Episcopos
A. C. 1211. & ad Regem datis dispicimus, cui scri-

15. ep. 39. 40.
108. & c.

bit: *In nostri gratiam fac, ut pax Ec-
clesiæ in Regno tuo conservetur, isto præ-
sertim tempore, quo in multis aliis tur-
batur. Episcopos in bona sua restituit,
sicque ipsi Interdictum tollant. Si dein-
de totam causam nostro arbitrio commit-
tere nolis, ejusdem summa secundum mo-
rem legitimum in Curia tua tractetur,
ut, his finitis, majora ad Regni tui emo-
lumentum & nominis tui gloriam perpe-
cere queas.*

ep. 40.

In istarum Epistolarum altera Papa ad
Regem inquit: *Ideo excusari debere te
putas, quod sola Regalia occupaveris, &
dicas, quod ut primum tibi competant, do-
mos & reliqua omnia vindices. Ad quod
respondemus, id forte tunc locum habere,
cum Sedes Episcopalis vacat; & tunc qui-
dem non solum domos; sed etiam Decimas,
Oblationes & cetera omnia tibi adscribis.
Quin etiam in quibusdam Ecclesiis præ-
bendas vacantes clientibus confers. At-
qui exploratum est, non omnia hæc Rega-
lium nomine comprehendendi.*

Ex his cognoscimus, qualia Jura Re-
galia illa ætate Reges Franciæ percepe-
rint. Tandem duobus Episcopis ad mul-
tam damnatis, cum eam præstitissent,
Rex quæcunque occupaverat,
restituit.

HISTO.